

Αγαπητή Ιουλία

Πήρα το ωραίο σου και χαρμόσυνο γραμματάκι σου και σ'ευχαριστώ διότι ενθυμήθης τον μακρυνό σου πατριώτην και έσπευσες να του γλυκάνης τον πόνον της ξενιτειάς του. Από την πρώτην ημέραν όπου απεβιβάσθην Ελληνικός στρατός εις την Σμύρνην και πριν ακόμη καμία εφημερίς αναγράψη τον ευαγγελισμόν της ωραίας της Ιωνίας κόρης το εγνώριζα εγώ διότι αμέσως μας το κοινοποίησεν το Γενικόν Στρατηγείον φαντάζομαθ φίλη μου οποίαν χαράν θα ησθάνθησαν οι Σμυρναίοι και οποία γλυκειά συγκίνησις επλήρωσε τα πονεμένα από τη σκλαβιά στήθη των και ποίοι ποταμοί δακρύων θα εχύθησαν από τα μάτια εκείνα τα οποία ήσαν ανοικτά χωρίς όμως να βλέπουν, αυτή τη στιγμή σημαίνει η σάλπις εκκλησίαν, φεύγω λοιπόν και θα συνεχίσω μόλις επιστρέψω. Λοιπον επιστρέψας συνεχίζω. Στην εκκλησία εγένετο δοξολογία δια την απελευθέρωσιν της Σμύρνης παρέστησαν άπαντες οι αξιωματικοί και οπλίται του Συντάγματος ως και οι κάτοικοι του μικρού χωριού εις επί οποίω τα βλέμματα ίσως για πρώτη φορά να παρουσιάζετο ένα τόσο ωραίο θέαμα. Δεν μου λέγεις αγαπητή Ιουλία τι σκέπτεσαι τώρα θα πας στη Σμύρνη τώρα γρήγορα ή όχι, εγώ δεν εστάθην τυχερός βλέπεις να μεταβή και το Σύνταγμα εις το οποίον υπηρετώ ας είνε δεν έχασα ακόμη όλας μου τας ελπίδας δια το ζήτημα αυτό.

Όταν θα φύγης δια την Σμύρνην γράψε μου.

Με αγάπη
Χαράλαμπος

Μπέλες
10-5-19